



ZEECULENTA

20e jaargang 2011



Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL



info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.



**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter
Sandra van Offenbeek	secretaris
Ria Uytdeuilligen	penningmeester
Kees de Bonte	bestuurslid
Bea van IJzendoorn	PR-functionaris

Secretariaat:

Sandra van Offenbeek
Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Tonnie de Rijke
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Agenda afdeling Zeeland 2011.

26 augustus 2011	Maandelijkse bijeenkomst met oa. een plantenquiz.
30 september 2011	Maandelijkse bijeenkomst met oa. de Algemene Plantenkeuring.
28 oktober 2011	Maandelijkse bijeenkomst. Thema-avond; winterharde succulenten.
25 november 2011	Maandelijkse bijeenkomst. Piet van de Vrede laat ons genieten van allerhande plaatjes die hij tijdens allerlei uitstapjes het afgelopen jaar gemaakt heeft, Cactussen, vetplanten, rotstuinen etcetera.
december 2011	Geen bijeenkomst

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **26 augustus 2011** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Praatje van Han.
5. Plantenquiz door Piet van de Vrede.
6. Pauze en plantenverloting. De planten worden geleverd door Sandra van Offenbeek.
7. Uitslag plantenquiz
8. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek.

=====

Van de secretaris.

Hallo allemaal. Hoop dat iedereen ondanks het slechte weer, toch een fijne vakantie heeft gehad. Of lekker thuis aan het rommelen zijn geweest, in de tuin of kas uiteraard. Voor degene die naar Rithem zijn geweest om in de tuin rond te kijken, was het gelukkig droog in de avond. Hoop dat jullie er van genoten hebben en misschien inspiratie op gedaan voor in de eigen tuin. Zelf was ik er helaas niet bij wegens ziekte, dus mocht er iemand zijn die er een leuk stukje over wil schrijven, hoe het was enz.. Hebben we voor de volgende keer extra bladvulling. Ben afgelopen maand nog lid geworden van de Belgische afdeling, kunnen we met open dagen en andere activiteiten gegevens uitwisselen. Bij Ubink was het weer ontzettend druk, heb natuurlijk het een en ander gekocht. Koos de Meij had denk ik toen hij weg ging een hele volle auto. 14 augustus is er weer een beurs in Etten-leur mocht er iemand interesse hebben er heen te gaan. Voor de rest heb ik eigenlijk niks te melden, zie jullie weer op de vergadering van 26 augustus.

Secretaris Sandra van Offenbeek

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1927. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

Nuttige wenken.

1. Planten neigen spoedig voorover naar de lichtbron. Om dat tegen te gaan, gebruik ik gebogen eindjes *rotting* of *wilgenhout*, die schuin afgesneden tusschen de wanden van den pot geklemd worden. Zoo blijven de wortels ongedeerd.
2. Heeft u een gebroken of zwaar gescheurde bloempot of zaaitest, die nogal prijzig is, dan kunt u die prachtig heelen met in spiritus opgeloste *schellak*. Deze lijm heeft van vocht geen hinder en de spiritus dringt in weinige oogenblikken in den poreusen steen. Goed insmeren is vereischte.
3. Cactusaarde. U bestelt:
 - bij een bakker een kwart mud houtskool;
 - bij een schipper, die den Rijn of Waal opvaart, een half mud leem ;
 - bij den melkboer een halven emmer koemest;
 - bij den metselaar een emmer kalkpuin en 10 K.G., *Brusselsche aarde*, d.i. loss of Limburgsche klei, grond waarin ijzer zit en die den rooden grond helpt vormen.

Beschut dit alles tegen regenval. Zelf zorgt u voor nog een paar emmers goeden zwarten grond. Al deze bestanddeelen moeten buiten opeengestapeld en flink omgezet worden. Het volgend jaar kunt u dan de meeste cactussoorten voorzien.

A. DULFER.

=====

De eerste voorwaarden voor echte vetplantenliefhebberij.

Elke nieuwe jaargang brengt ons een aantal nieuwe lezers. Meestal zijn dat beginnelingen, personen die maar enkele planten bezitten en nog heel weinig ervaring hebben. De eerste vragen die van zulke beginners komen, behelzen inlichtingen over de verzorging en de kweekwijze der vetplanten. Daar het op den duur te eentonig zou worden elk jaar de behandeling der planten in Succulenta te beschrijven, hebben wij van de in den zevenden jaargang verschenen artikeltjes op dit gebied een overdrukje laten maken, dat, met een 18-tal afbeeldingen versierd, aan alle nieuwe leden als gratis premie wordt toegezonden. Men heeft dan direct een tamelijk uitgebreide vraagbaak bij de hand, waarin voor elke maand de behandeling der planten en de te verrichten werkzaamheden zijn aangegeven.

Een andere vraag voor den beginnening is: „Hoe wordt ik een serieus vetplantenverzamelaar ?” Hoewel deze vraag ons nog nimmer bereikte, toch is

het wel van belang ze eens goed onder de oogen te zien, om bij de beantwoording te komen tot de eerste voorwaarden voor de echte vetplantenliefhebberij. Oude verzamelaars zullen uit eigen ervaring weten, dat in dit opzicht nog wel iets te verbeteren valt. Er was een tijd, dat iemand, die er een kleine vetplantenverzameling op nahield, door den volksmond als „zonderling” betiteld werd. Wat was er voor een gewonen bloemenliefhebber nu aan een paar vensterbanken vol van die „stekelige gedrochten?” „Zij groeien zoo slecht, zij zien er zoo hatelijk uit met die venijnig prikkende doorns, zij zijn zoo dor en zoo droog, neen hoor, van die vetplanten moet ik niets hebben”. Zoo was de algemeene opinie bij den gewonen bloemenliefhebber. Totdat hij eens een plant in vollen bloei ziet. „Nu ja, die bloemen zijn ongetwijfeld mooi, maar ach, zij duren zoo kort”, zoo luidt daarna het oordeel. Totdat men een stekje of plantje ten geschenke krijgt, en later nog één, en nog één, totdat spoedig een tiental verschillende soorten in de vensterbank prijken. „Geeft ze vooral weinig water, en kweek ze in kleine potjes, met zandige aarde, hoe slechter, hoe beter, want een succulent moet gebrek lijden om goed te kunnen groeien en bloeien. 't Zijn woestijnplanten, ziet u ? dat was de kweekmethode die als goede raad werd meegegeven. De plantjes stonden te kwijnen in de droge kamerlucht, onbeschut voor de brandend heete zon, terwijl slechts zelden een weinig water ze wat lavenis bood. 't Was immers voor haar bestwil ? Ze moesten gebrek lijden ! Maar och, wat groeiden ze langzaam, of liever wat kwijnden ze langzaam weg. Weg met die ondankbare planten.

De liefhebberij was gedood.

Een andere categorie is enthousiast als ze een mooie vetplantencollectie bewonderen. Hè, dat zijn nu nog eens interessante gewassen. Die ziet men niet overal bij den eersten den besten bloemenvriend. Vol ijver gaat men aan het scharrelen, koopen, ruilen en bedelen, zoodat men in weinig weken al een honderdtal soorten bijeen heeft. Om de namen bekomt men zich weinig, als 't op het eerste gezicht maar verschillende soorten zijn, dat is hoofdzaak.

Broeibakjes worden getimmerd, potten aangeschaft, aardmengsels in gereedheid gebracht. Al de vrije tijd wordt aan de planten besteed, 's nachts kan men er soms niet van slapen, één gedachte overheerscht alle andere: vetplanten! Totdat de winter komt, die snoode vijand van den bloemenvriend. Vensterbanken, zolderkamertjes, alles wordt volgepropt. Maar, o ramp, het volgend voorjaar blijken er vele gecrepeerd te zijn. Moedeloos staat de eens zoo enthousiaste liefhebber bij het armzalig overschot zijner verzameling, waarop hij zoo trotsch was. Alle moeite, alle zorg, alle scharrelen en bedelen van een vorigen zomer is om niet geweest, wat zijn het toch teere gewassen, die vetplanten.

De liefhebberij is gedood.

Zoo is het tientallen beginnelingen gaan, maar het waren de echte liefhebbers niet. Wij komen nu tot de vraag: hoe wordt men serieus vetplantenliefhebber? Een allereerste vereischte voor de echte liefhebberij is: *liefde tot de zaak!* Wie

zich derhalve niet door ware liefde tot het wondere vetplantenvolkje voelt aangetrokken, of wie deze planten in huis heeft omdat het in dezen tijd zoowat mode is zal zich nooit met recht een waar succulentenvriend kunnen noemen.

Een tweede vereischte voor serieuze vetplantenliefhebberij is:

kennis van de zaak. Bewonder het geduld van een cactusvriend, die misschien een kwart eeuw een hem onbekende soort met nauwgezette liefde verpeegt, om eindelijk al zijn zorg eens met een bloem beloond te zien, welke na enkele uren al weer verwelkt is. Maar hoeveel meer plezier had deze trouwe vriend van zijn planten kunnen hebben, wanneer hij met kennis van zaken zich een paar soorten had aangeschaft, welke reeds van het eerste of tweede jaar af, onafgebroken eiken zomer haar bloemenweelde ten toon spreiden ! Niet in den omvang eener vetplantenverzameling ligt haar groote waarde, maar wel in een zorgvuldige keuze, met kennis van zaken. Elk serieus vetplantenhefhebber dient dus, vóór het aanschaffen eener collectie, soorten te kiezen welke voldoen aan de volgende eisenen:

1e. Zij moeten gemakkelijk bloeien, zoo vroeg als mogelijk is, doch nooit later dan in het derde jaar;

2e. Zij moeten gemakkelijk groeien en bij voorkeur voor gewone kamercultuur geschikt zijn ;

3e. Zij moeten ook in niet bloeienden toestand een bevredigenden indruk maken, hetzij door vorm of bedoorning.

* * *

Wie met inachtneming van bovenstaande punten een collectie samenstelt, zal zelfs een onder ongunstige omstandigheden nog succes kunnen hebben. Wij bedoelen daarmede hem die slechts een vensterbank, mits die maar niet vlak op het noorden ligt, ter zijner beschikking heeft. Daarom zijn onze succulenten voor de etage bewoners der groote steden zulke dankbare kamerplanten. Is men zoo gelukkig een zonnig gelegen tuintje of plat dak te hebben, dan zal men natuurlijk veel meer succes kunnen hebben, maar toch is het mogelijk in een vensterbank reeds een aardige collectie te kweeken. De ligging van het venster moet bij voorkeur op het Zuiden of Zuid-Oosten zijn. Het gebruik van de in den handel zijnde kamerkasjes is niet aan te bevelen, deze zijn onpractisch, evenals de miniatuur-potjes met miniatuur-plantjes, welke er bij behooren. Maar het verdient wel aanbeveling de potten in een vlakken bak te zetten, welke het model van een gewonen broeibak heeft en zoo dicht mogelijk voor het raam op een tafeltje gezet wordt. Voorzijde en schuine bovenkant moeten van glas zijn om voldoende licht en zonnewarmte te kunnen doorlaten. Om het snel uitdrogen van de aarde in de potten te vermijden, wordt de ruimte tusschen de potten met zand of turfstrooisel opgevuld. Behalve het langer vochtig en koel houden van de potten heeft het gebruik van kamerbakjes dit voordeel, dat de planten door het glasdek geen last van kamerstof krijgen, terwijl de temperatuur meer gespannen kan gehouden worden dan in de kamer het geval is. Bovendien hebben de planten in zoo'n bakje geen hinder van tocht als de kamer gelucht

wordt, terwijl 's winters gemakkelijk voor afdekking gezorgd kan worden. Wie buiten in den tuin een broeibak kan aanleggen of zoo gelukkig is een speciaal vetplantenkasje te bezitten, behoeft zich in de soortenkeus niet zoo te beperken als hij die op kamercultuur is aangewezen, maar toch doet men verstandig niet alleen in den beginne de drie boven genoemde voorwaarden voor oogen te houden, maar ook later bij de uitbreiding der verzameling er steeds op bedacht te zijn bij voorkeur soorten aan te schaffen, welke gemakkelijk groeien en bloeien.

Een volgende maal hopen wij nader bij een goede soortenkeus stil te staan.
G. D. D.

=====

VUELTA DIEZ DE MEXICO (18 februari - 17 maart 2009).

Donderdag 5 maart: San Pedro - Parras de la Fuente.

Fris en fruitig zijn we al weer vroeg uit de veren, na een ontbijtje op de kamer rijden we San Pedro uit richting MEX 40, bij La Cuchilla gaan we oost en rijden tot vlak voor Cerro Bola, een verlaten dorpje, hier klimmen we de steile heuvel op rechts van de weg, we vinden hier *Thelocactus bolaensis*, *Mam. grusonii* en *lasiacantha* en wat hoger prachtige *Astrophytum coahuilense*, we klimmen zo'n 100 meter tot op de top van de heuvels met als beloning een wijds uitzicht over de Laguna Mayran en de Sierra Bola, we vinden ook volop *Echinocereus stramineus* vol knoppen en een enkele geopende bloem.

Hierna dalen we af en kijken nog even rond op de grote vlakte onder aan de heuvels, diep in de gortdroge grond vinden we *Stenocactussen* en *Mam. lasiacantha*, dan rijden we door naar El Sol en gaan hier rechts naar 14 de Marzo, van hier gaan we dan binnendoor naar Parras, we maken enkele stopjes en vinden eerst enorme *Echinocactus horzonthalonius*, wat verderop *Astrophytum capricorne*, *Epithelantha micromeris*, *Coryphantha poselgeriana* en *Yucca rostrata*, bij km 12 gaan we rechts een weggetje op richting Sierra de Parras maar dit wordt zo slecht dat we na 500 meter omkeren en doorrijden naar Parras, van hieruit rijden we dan zuidwaarts naar Tanque Menchaca door een gebied met bijzondere heuvels, hier zien we *Thelocactus bicolor*, *Epithelantha*, *Neolloydia* en *E. horzonthalonius*, na een paar km rijden we echter een voorband kapot op een stuk ijzer en keren dan terug naar Parras, hier laten we een nieuwe band monteren voor 1800 peso's, dan rijden we naar Hotel Siesta en nemen hier een 4 pers. kamer voor 700 peso's.

Vervolgens wandelen we en poos door de oude stad rond, deze wordt helemaal opgeknapt en we zien hier ook al een bus met Amerikanen, dan gaan we wat eten bij El Tiburon, de kwaliteit is hier wat minder geworden maar we kunnen toch tevreden gaan slapen.

Vandaag 125 km afgelegd.

Vrijdag 6 maart: Parras - Galeana.

We zijn als altijd vroeg in de weer en horen dat het buiten flink waait dus de trui

maar aan, als de zon opkomt rijden we naar het oosten tot bij Guariche, onder aan de Sierra Patagalana stoppen we en lopen de uitlopers van dit gebergte op, aanvankelijk groeit er weinig maar wat hogerop vinden we *Gymnocactus beguinii* en een *Escobaria*, de zon zet nu door en de temperatuur stijgt snel, we rijden een paar km verder en stoppen dan aan een heuvel met rode zandsteen, hier groeien volop *Thelocactus bicolor* en *Neolloydia conoidea*, dan rijden we door naar General Cepeda en klimmen aan de oostkant van de stad de hoge heuvelrug op, over de bergkam lopend vinden we hier *Thelo. bicolor*, *Mam. chionocephala* en een heel compacte vorm van *Echinocereus enneacanthus*, we dalen af en lunchen dan waarna we verder oost rijden tot aan de MEX 54, we tanken hier bij de Pemex en gaan dan oost de MEX 57 libre op, vervolgens stoppen we bij km 236 en kijken hier een uurtje rond op de steile heuvels, we vinden hier *Gymnocactus beguinii*, *Mam. chionocephala*, enkele *Ariocarpus retusus* en een geelbedoornde *Echinocereus stramineus*, onder aan de heuvel staat een oeroude *Yucca filifera* met een voetomtrek van 8 meter.

We volgen de MEX 57 verder tot bij San Roberto en gaan hier rechts richting El Carmen, na een paar km over de onverharde weg stoppen we bij enkele heuveltjes en kijken hier rond, aan de oostkanten hiervan staat het vol met *Ariocarpus retusus*, duizenden planten van klein tot groot, ook komen *Ferocactus pilosus* en *Echinocactus platyacanthus* hier weer voor evenals ontzettend veel *Yucca carnerosana*.

Dan rijden we de laatste 38 km door naar Galeana, via een omleiding, de weg wordt hier verdubbeld, komen we in het stadje aan, we zoeken Hotel Los Reyes op, vlakbij het ziekenhuis en nemen hier 2 kamers, dan lopen we naar het centrum van het stadje en vinden hier een nieuw restaurant waar we heerlijk eten en bieren, voldaan lopen we weer naar het hotel en na het slaapmutsie zijn we snel vertrokken. Vandaag 299 km afgelegd.

(wordt vervolgd)

Bertus



Maandag 5 oktober 2009 (Cafayate - Cachi; 166 km./180 foto's)

Wegens gebrek aan brood (te vroeg) ontbeten met zoete koekjes en om 9.30 uur al gelijk de eerste succesvolle stop even buiten Cafayate. We vinden prachtig bloeiende *Trichocereussen pasacana*, *Gymnocalycium spegazzinii*, *Acanthocalycium thionanthum* en de variëteit *brevispinus* (= *Echinopsis thionantha*), *Opuntia sulphurea* en een bijennest en cactussen die in de oude dode bomen groeien. Tussen San Carlos en San Rafael stoppen we voor *Parodia microsperma* ssp. *horrida*, *Acanthocalycium thionanthum* (= *Echinopsis thionantha*) en *Opuntia sulphurea*. Na San Rafael vinden we *Gymnocalycium spegazzinii* (de droom

van Aad) in voetbalformaat en de superzwaar bedoornde vorm volop in de zon. Ook groeit hier *Acanthocalycium thionanthum* (= *Echinopsis thionantha*). Je snapt niet dat hier nog plantenleven is, het is hier bar en droog en heet, de temperatuur in de schaduw onder de auto is 42!! graden, in het veld loopt hij verder op boven de 50 graden!!!! Elke stop van een half uur gaat er een liter water per persoon doorheen, de auto lijkt dan ook wel een watertank met de vijflitervaatjes water in de koffer. En dan te denken dat we het een weekje geleden koud hadden bij MIN 10, da's 60 graden verschil pffffff! Maar wat schieten we hier een foto's, honderdtallen, en de meeste van de bizarre rots- en bergformaties van de Valles Calchaquies. Ook dit overtreft weer alle eerdere bizarre landschappen. Dit eist ook zij tol, iedereen ziet er behoorlijk verbrand uit, André is zelfs door zijn witte haardos verbrand, toch weigert hij een hoofddekseel te dragen. Ik zal vanavond ook weer flink aftersun moeten smeren om vervellen tegen te gaan. Tussen Angostura en Molinos vinden we weer de zeer zwaar bedoornde vorm van *Gymnocalycium spegazzinii* en *Acanthocalycium thionanthum* (= *Echinopsis thionantha*). Even voor Seclantas vinden we in de hitte, even op je knieën en ellebogen om te fotograferen en je hebt brandblaren, toch nog leven, *Gymnocalycium spegazzinii* en vele *Trichocereus pasacana* in bloei. Zelfs één met een holletje waar een vogel z'n kopje net uitsteekt (da's een leuke actiefoto geworden). Vijf kilometer voor Cachi vind ik, na een vermoeiende bergbeklimming boven de 40 graden, als enige een voor mij onbekende *Parodia (aureicentra var. rauschii)* of *Lobivia (haematantha var. elongata)* en weer (een kleinere vorm van) *Gymnocalycium spegazzinii*. De anderen bleven op het vlakke terrein tussen de *Trichocereussen pasacana's*, daar kwam de *Parodia of Lobivia* niet voor. Met Henk aan het stuur beleven we ook nog een hachelijk avontuur, stoer scheurend over de onverharde bergpas komt hij in een blinde bocht een van de weinige tegenliggers tegen, beide auto's komen slippend en remmend tot op een halve meter tot stilstand van elkaar. Hierna reed Henk ineens wat rustiger. Om 5 uur zijn we al in Cachi, een leuk plaatsje met koloniale bebouwing, en boeken Hotel Tampui. Spullen uitladen en nog een heuveltje achter Cachi beklimmen als toegift van deze alweer mooie dag **(NOG WEL)**. We vinden achter de buitenwijken van Cachi mooie miniatuurtjes van *Tephrocactus weberi*, *Opuntia sulphurea* en weer veel *Gymnocalyciums spegazzinii*, de een nog groter (voetbalformaat) dan de ander. Aad heeft het geluk een supergrote cristaat van deze *Gymnocalycium* te vinden. Hij in zijn nopjes. Om 19 uur weer terug in het hotel en ik dacht lekker even op te frissen na zo een zweterige dag door een douchje te nemen. Voor de douche moet je in het bad staan en door gebruik van shampoo werd dit een poepje glad, glijd ik onderuit en kom met een smak met m'n rug op de badrand en met mijn hoofd tegen de muur terecht. Ik kon nog alles bewegen, maar een pijn dat ik had, de anderen hebben me in bed geholpen en zijn gaan eten want dat zag ik niet meer zitten. Met paracetamol en een valiumpje, dat ik gelukkig van mijn huisarts bij me had, ben ik de nacht ingegaan. Een slechte nacht, door het vele medicijngebruik op een lege maag kreeg een zo'n last van maagzuur dat ik 's nachts een poos over heb moeten geven. Wat zal dat morgenochtend worden. Mijn reisgenoten zijn heel erg bezorgd en helpen me met aan- en uitkleden.

(wordt vervolgd)
Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...



Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:



- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen



De vlinders krijgen
vrienden!



Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

*Afzender: redactie Zeeculenta
p/a. Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG*